

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԵՄԻԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՄԵԼԻ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 բուրջի. կես տարվանը 6 բուրջ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисе, редакция «Мелі».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Նմանազրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկ.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Սորին վշտով խոցված Ուսանա Սարգսիան, Գրիգոր, Գարսիս և Գէորգ Ղազարեան Յակովբեանները, Եղիաշէն Սուրբասեան և Մակա Գարուստեան ցաւօք սրտի յայտնում են ազգականներին, բարեկամներին և ծանօթ ընկերներին, առաջինը իր սիրելի և անփոխարինելի ամուսնու և վերջինները իրանց թանկագին և անմոռանալի եղբոր՝

ՌՈՒԲԷՆ ՂԱԶԱՐԵԱՆ ՅԱԿՈՎԲԵԱՆՏԻ

վաղաժամ և յանկարծակի մահը, որ տեղի ունեցաւ ապրիլի 2-ին Յուդարկաւորութիւնը կը կատարվի հինգշաբթի, ապրիլի 7-ին առաւօտեան 10 ժամին իր բնակարանից (Միկելիցկայա փող. № 5 տուն Ա. Աթոյեանցի Կուկիայում) դէպի Վանքի մայր եկեղեցին: Ամբիճը կը կատարվի չորեքշաբթի երեկոյան 6 ժամին: Թաղումը տեղի կունենայ Սոջիվանքի գերեզմանատանը:

ԲՈՎԱՆԴԱՅՈՒԹԻՒՆ

Ինքնավարական կազմակերպութեան գաւառական կորիզը. Տօնքի առթիւ. Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ընթերցողի Օրագրեր. Թիֆլիսի հաշտագաների առթիւ. Նամակ Սուխումից. Նամակ Նմարգրութեան. Ներքին լուրեր. —ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի շուրջը. Նամակ Պարսկաստանից. — ՀնձԱՅԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.

ԻՆՔՆԱՎԱՐԱԿԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՆ ԳՈՒՄԱԿԱՆ ԿՈՐԻԶԸ

Մեր յօդուածներէն մէկուն մենք առաջինը, որ մեր երկրի ինքնավարական կազմակերպութեան համար առանձին նշանակութիւն պէտք է ունենան գաւառը և գաւառական ինքնավարութեան իրաւական ամփոփում: Գաւառը պէտք է լինի այն հիմնական կորիզը, որը պէտք է ծառայէ իբրեւ հիմք թէ գաւառական ինքնավարութեան, թէ նահանգական, թէ համապատկերական ինքնավարութեան և թէ նոյն իսկ, եթէ ապագայում հարկ լինի, համառուական ներկայացուցչութեան:

Անդրկովկասում մենք ունենք 57 գաւառ: Այդ հաշիւ մէջ են և Սև ծովի ափի նորակազմ գաւառները: Պէտք է կարծել, որ ապագայում գաւառների թիւը կաւելանայ, որովհետեւ գաւառներից մի քանիսը շատ խոշոր են և վաղուց պահանջ է դրացվում մի քանի գաւառներ բաժանելու երկու մասի, կամ մի երկու հարեան գաւառից կազմելու երեք գաւառ: Օրինակ՝ վաղուց դիտաւորութիւն կայ Ձանգեղուցի և Նախիջևանի գաւառների այն մասերը, որոնք գտնվում են հին Գօղթիսի և Արեւիկի շրջանում միացնել և կազմել մի նոր վարչական մարմին, Օրդուբան գաւառ անունով: Նոյնպէս շատ խոշոր են և վարչական տեսակէտով անյարմար կազմված Գօրիի, Դուշեթի և մի քանի ուրիշ գաւառներ:

Անկասկած, ապագայում գաւառների կազմութեան խնդրում դեր պէտք է կատարեն ոչ միայն վարչական, այլ և մի քանի ուրիշ հանգամանքներ, օրինակ՝ ազգագրական, տեղագրական, հաղորդակցական: Մենք լաւ գիտենք, որ գաւառում վարչական գործը թեթեւանում է, երբ ազգաբնակչութիւնը խօսում է մի ընդհանուր լեզուով, երբ նրա բոլոր մասերը միմեանց հետ ունեն արագ և դիւրին հաղորդակցութիւն, երբ առհասարակ մեծ չէ գաւառի զանազան մասերի մէջ եղած տարբերութիւնը: Թէ առանձին գիւղական հասարակութեան մէջ, թէ վարչական գիւղախմբի ընդհանուր ժողովի մէջ և թէ ապագայ գաւառական զեմսկի վարչութեան մէջ այնքան հեշտ կը լինի ինքնավարութեան գործի առաջ տանելը, որքան աւելի մեծ կը լինի իւրանչիւր ժողովի մէջ նրան կազմող մասերի միութիւնը: Մինչև անգամ մի այնպիսի հանգամանք, ինչպէս է խոշոր հաղորդակցական ճանապարհի, օրինակ երկաթուղու բացվելը, փոխում է երկրի զանազան մասերի միմեանց հետ շփմանը:

յարմարութիւնների աստիճանը և ստեղծում է մարդկանց միմեանց հետ միասին վարչական կեանք ունենալու համար պահանջող պայմանները:

Մենք կարող էինք բերել և մի քանի ուրիշ օրինակներ, բայց մեզ այստեղ հետաքրքրում է այն, որ շեշտված լինի որոշ երևոյթ:

Այլի առաջ ունենալով այդ հանգամանքը, անշուշտ, պահանջ կը դրացվի, որ թէ գիւղական հասարակութիւնների միմեանց հետ միացման և թէ գաւառների աւելի նպատակայարմար դասաւորութեան ժամանակ ուղղութեան առնվին այն նոր հանգամանքները, որոնք ապագայ են եկել կեանքի և ժամանակի ազդեցութեան տակ:

Գաւառի որոշ կազմակերպութիւնը էական նշանակութիւն կունենայ, երբ սահմանված կը լինի ունենալ ներկայացուցչներ ինքնավարական մարմինների համար և անհրաժեշտութիւն կը դրացվի ընտրութիւններ անելու: Գաւառն այն ժամանակ աւելի արդարացի, աւելի նպատակայարմար կերպով կը ներկայանայ թէ իր տեղական գաւառական զեմսկի ժողովի, թէ նահանգական և թէ համերկայական ժողովների համար:

Մենք դարձեալ կը խօսենք այս խնդրի մասին:

ՏՕՆԵՐԻ ԱՌԻԹՈՎ

Ձատկի տօները մօտենալու առթիւ մենք յիշեցնում ենք մեր հասարակութեանը այն խեղճերի և զբիւծների մասին, որոնք տանելով տարվայ ընթացքում ամեն տեսակ նեղութիւններ, միւլթարվում են տօն օրերին մի փոքրիկ օգնութիւն ստանալով բարեգործներից:

Թող իւրաքանչիւրը օգնէ իր շրջանում այն բոլոր մարդկանց, որոնք կարողութեան մէջ են: Բայց մենք չենք կարող ուղղութիւն չը դարձնել այն խեղճերի վրա, որոնք գիտում են մեր խմբագրութեան, հաւատարմի, թէ այդտեղ մի գուժար հաւաքված կը լինի նրանց օգուտին: Մենք իւրաքանչիւր տարի կարողացել ենք շատ աղքատների նպաստներ տալ և նրանց մի որոշ չափով միւլթարութիւն պատճառել:

Ցանկալի է, որ հասարակութիւնը չը մոռանար այդ զբիւծներին և կարօտներին:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԹԵՐՑՈՂԻ ՕՐԱԳԻՐԸ

IX

Այս անգամ մի փոքրիկ առաջաբան, մի թեթև զեկուցում բարեկամ-ընթերցողին: Ես ինքս բաւական չեմ իմ այս յօդուածներէն: Նրանք լոյս են տեսնում անկանոն, ընդհատափնրով, լոյս տեսանքից մի քանիսն էլ մի տեսակ խուզած, պոչատ կերպարանքով են ինձ երեւում:

Ասեմ արեւոյ ինչ պատճառով: Մեզ, գրողներս, ինչպէս քաջ յայտնի է, առաւած է միայն եզրագծան լեզու: Եւ որովհետեւ ուրիշ, աւելի

բնական և պարզ բարբառ դեռ չենք ստացել մեր խնամակարներէն, պէտք է մեր այդ եզրագծան լեզուով ասեմ, որ վերս յիշած հանգամանքները իմ կամքից ոչ մի կախում չունեն:

Զգում եմ, որ բարեկամ-ընթերցողը գոհ չէ իմ այս բացատրութիւնից: Նա կը կամենար, որ մենք սրտաբաց, պարզախօս զրուցակիցներ լինենք, կը կամենար որ Աստուծո շնորհած պարզեւ մենք գործադրէինք առանց ծռուկու, առանց թաղանթի, առանց արհեստական, զօռով ստեղծած միութեան մէջ խրելու:

Արդարացի, զեղեցիկ ցանկութիւն: Բայց ինչ կարող եմ ասել ես:

Ահա ինչ:

Ներկայ տարվայ սկզբում լոյս տեսա Պետերբուրգում մի ժողովածու: Բիշ գրքերի է աշղղում այնպիսի մի բախտ, որին արժանացաւ այդ ժողովածուն: Ընթերցող հասարակութիւնը, կարելի է ասել, մի ահիւթարթում յափշտակեց նրան. գիրքը սպառվեց մի քանի շաբաթների ընթացքում, հարկաւոր եղաւ հազմագով նոր հրատարակութիւն պատասխել, որ և այժմ հրապարակի մէջ է և դարձեալ ընթերցողներ է գրաւում:

Այդ ինչ գիւթական ոյժ էր, որ այնքան գրաւչութիւն հաղորդեց ժողովածուին:

Ճիշդ է, նրա մէջ աշխատել են ողորաց լաւագոյն գրական շատ ոյժեր, բայց գլխաւորը այդ չէ. ժողովածուի ճակատին խոշոր տառերով տպված է. «В защиту слова» (Վա չապիտ սլօվա): Դա նրա անունն է, դա նրա հոգին ու յոյժն է:

Ահա այդ է գլխաւորը:

Նրա մէջ պաշտպանվում է խօսքը: Պաշտպանվում է իւրաքանչիւր տողից, պաշտպանվում է բանաստեղծի ոտանաւորի մէջ, վիպագրողի պատկերի, հրապարակախօսի յիշողութիւնների, պատմաբանի տեսութեան, գիտնականի դատողութիւնների մէջ:

Կայ մի չարատանջ, բայց մեծագործ հերոս, ճակատագրի մի անբախտ որդի, հարիւր ու մի կապանքներով կաշկանդված, հարիւր ու մի հարուածներից վէրքերով ծածկված, արիւնոտ ու արիւնահոտ մի հակա: Քանիք քանի ձեռքեր են զբաղված նրան զսպելու, նրան սանձաճարելու համար: Նա հերոսաբար անքում է այդ ծանրութիւնների տակ, ամուր կապերի ցանցերը չեն թրջ տալիս, որ նա մի փոքր ազատ շաբաթում գործէ, մի քիչ խոր շունչ քաշէ: Բայց և այնպէս նա ոյժ է, ամենի ոյժ:

Պաշտպանում են այդ հերոսին: Եւ որքան արտառուչ, որքան համոզիչ է այդ պաշտպանութիւնը: Կարող եմ ասել մի աննման միւլթարութեամբ: Զգում եմ, որ կաշկանդանքներէն, տանջանքներից պաշտպանվում է մի մեծ նահատակ, մի սուրբ գործ:

Բաւական ստուգար հատորի բոլոր յօդուածները խօսում են մի և նոյն առարկայի մասին: Բայց և այդպէս, չէք ձանձրանում, չէք յոգնում: Սօսքը մարտիրոսագործութիւնը անհուն է, անվերջ: Նրա ցաւերը, նրա արկածները մի նոր Ծննդաբանութիւն համար կարող են հաղորդում մի գիշերների պատմութեան առարկայ դառնալ: Եւ ունիւղիւր պիտի լսէ վառ հետաքրքրութեամբ: Նա չէ կարող չը լսել, քանի որ գիտէ, շատ լաւ գիտէ, որ այդպէս նահատակվողը, այդքան տանջվողը այն իսկ հերոսն է, որ կեանքի գարդարանքը պիտի կազմէր, որ երջանկութեան աղբիւր պիտի դառնար մի ամբողջ աշխարհի, մի ահագին ազգաբնակչութեան համար:

Եւ ուր ասէք, որ չը զբաղվի այդ մեծ ճշգրտագործութիւնը:

Յայտնի գրող Վ. Կօրոլենկօ պատմում է մի այսպիսի բան: 1891—1892-ի սովի տարին էր: Նիժնի-Նովգորոդում նահանգապետը գումարել էր մի խորհրդակցութիւն, որ պիտի պատասխանէր միմեանքով թափառելուց ու գործ չը գտնելուց յետոյ, ստիպվել են բոլորովին ուրիշ գործերով պատճառները պարզելու համար էին և տպած զբաղվել...

ընկնելի վրա առանձին մի կէտ էր կաշկանդում այն հարցը, թէ ինչպէս պէտք է պահպանել գիւղացիների անստանդարտ: Սորին դաւանութեան մասնակցողներից մէկը, մի հասարակ մարդ, գրել էր այդ հարցի տակ:

—«Անհրաժեշտ է մամուլի ազատութիւն»:

Գաւառագրողը զարմացած էր. իսկ նահանգապետն ասաց.

—Դուք, երկի, սխալվել էք:

—Ո՛չ, ձերը գերազանցութիւն, ես չեմ սխալվել,—պատասխանեց նա:

Եւ յետոյ, դրսում, ի հարկէ, նա բացատրեց հեղինակին թէ ինքը կատարեալ իրաւունք ունէր գիւղական անասունների պահպանութիւնը կապել մամուլի ազատութեան հետ:

—Անցեալ տարի, ասաց նա, գիւղացիներն արդէն սոված էին, բայց սով պաշտօնապէս չէր ձանձրվում: Եւ ոստիկանութիւնը ետանդով ծախում էր անասուններին ապառիկ հարկերի համար: Նա այդ մասին մի նամակ ուղարկեց լրագրին: Ապացին՝ տպել չէ կարելի, արգելված է: Իսկ այսօր հարցնում են թէ ինչպէս պահպանել այն անասուններին, որ հինգ իրանք ծախել են ոչինչ գներով: Իրաւունք չունէի...

Սօսքի ընկճված դրութիւնը հազարաւոր այսպիսի փաստեր ունի: Ամբողջ ժողովածուն լիքն է դրանցով: Պատմել, մանրամասնութիւններ տալ,—կարելի է միթէ:

Ո՛չ, ինքը ժողովածուն ցոյց է տալիս որ խօսքը մայրաքաղաքներում դեռ այնքան կապակցված չէ, ինչպէս գաւառներում: Գաւառական մարտիրոսագործութիւնների չափն ու հանգամանքները ուղղակի լեզնդական բնաւորութիւն են կրում:

Եւ ընթերցող հասարակութիւնը յափշտակութեամբ կարող է ամբողջ հատորը: Եւ կարողացող, դժբախտաբար, չէ կարող ասել թէ դա զվարուց անցած օրերի գործ է, խորին հնուրեան աւանդութիւն:

Դա օրվայ իրականութիւնն է: Եւ երբ կը դառնայ աւանդութիւն, անցեալի երազ, ծանր յիշողութիւն...

ԹԻՖԼԻՍԻ ՀԱՇՈՒՊԱՆՆԵՐԻ ԱՌԻԹՈՎ

Թիֆլիսի գործակատարներն ու հաշտագանները սրանց մի քանի օր առաջ գործադուլ անելով, կարողացան, մասամբ, իրանց ցանկութիւնները ի կատար ածել:

Լինելով եւ հաշտագան և ծանօթ ու տեղեակ մեր ծառայողների և խաղաղիւնների կեանքին, հարկաւոր եմ համարում մի քանի քողարկված ինդիկներ երևան հանել, յոյս ունենալով, որ կարող անձինք այս մեր թագնաված ցաւերն էլ կը բժշկեն: Սօսք խնդրութեամբ ծանօթանալու հաշտագանների և նրանց խաղաղիւնների մասին է:

Բոլորին յայտնի է, որ կանոնաւոր հաշտագան լինելու համար, հարկաւոր է գոնէ ունենալ քաղաքային ուսումնարանի դասընթաց աւարտելու վկայական կամ գիտնալ լաւ մաթեմատիքա և ուսերէն լեզուն (հաշտագաններում ծանօթանալու հաշտագանների անհրաժեշտ են):

Այս էլ յայտնի է մեզ, որ հաշտագանների կարիքը աւելի է զգացվում միայն Թիֆլիսում, Բագուում, Բաթումում, իսկ Կովկասի մնացած քաղաքներում, կարող եմ ասել, որ վաճառահաններ 3—5% չեն պահում հաշտագանները: Հաշտագանական մասնաւոր դպրոցներ այստեղ 5—6 հատ կան, կան և ուրիշ քաղաքներում էլ, որտեղ ամեն տարի հարիւրաւոր երիտասարդներ ու օրիւրներ են աւարտում, բայց արեւօք կայ կամ լինում է այդքան ազատ տեղեր նրանց ընդունելու:—Ամենակին:

Եւ գիտեմ այս օրդէին շատ երիտասարդներ, որոնք այդ մասնաճիւղը սովորելու համար ծախել են 3—5 հարիւր բուրջ և, ամենապարտական կողմից առաջարկված մի միմեանքով թափառելուց ու գործ չը գտնելուց յետոյ, ստիպվել են բոլորովին ուրիշ գործերով զբաղվել... Ցաւալին այն է մասնաւոր, որ

համարձակվում են հաշվապահութիւն սովորել
այնպիսի մարդիկ, որոնք չորս գործողութիւնը
և կոտորակները միայն «ЗЫРИТЬ» են արել և
«ХЛЮБ» չեն կարող առանց սխալի գրել... Այս,
ես ճանաչում եմ նոյնպէս այնպիսի մարդիկ,
որոնք թողել են կողակալութիւնը, կօնկի
կօնդուկտորութիւնը և գնացել ու հաշվապա-
հութեան կուրսերն են անցել... Եւ այդպիսի
անձնաւորութիւններ հաշվապահի անունը կրե-
լով, ունեն իրանց ազգականները ու բարե-
կամքները շնորհիւ գործի են մտել, ունեն
օգտակար խաղաղակամները ազգականութիւնից ու
փողատիրութիւնից, իրանց գործերին հմուտ,
հաւատարմ և 50—80 րուբլի ռոճիկ ստացող
ծառայողներն դուրս հանել են տուել և, ի-
րանք 20—25 րուբլով ծառայել են, իսկ ունեն
էլ չը կարողանալով հաշիւներ պահել, միւս
օրն և եթ արձակվել են խաղաղակամներից,
նսեմացնելով բոլոր հաշվապահներին և նրանց
վարկը կոտորելով:

Այսօր, թիֆլիսում տասնեակներով բանխմաց
և ուսումնական հաշվապահներ կան, որոնք
կամ պարտ են կամ ճարտարտեսի պարտա-
ւորված են իրանք էլ հաւասար իրանց պաշ-
տօնակից տգէտ ընկերներին, ծառայել շատ
չնչին ռոճիկով:

Որպէս զի այդ չարիքները դէմ առնվի, և
որպէս զի հաշվապահները աւարտելուց յետոյ,
ամիսներով ու տարիներով պարտաւ և կօպէկ-
ները կարօտ չը մնան, հարկաւոր է նախ չա-
փաւորել հաշվապահութիւն սովորողներին թիւը,
երկրորդ՝ սովորեցնել ոչ թէ մի տասնեակ ու-
սում ունեցողներին, այլ, գոնէ, երեք դասա-
տանքը աւարտողներին. բացի սրանից հար-
կաւոր է, որ այժմեան գործակալութիւններն ու
հաշվապահները գրամարկը լինի բոլորի հա-
մար պարտաւորեցուցիչ և հաստատուն հիմ-
քերի վրա դրված, որպէս զի ամեն տեսակ
օգնութիւն արվի իրանց անգործ և չունեւոր
ընկերներին մինչև նրանց փող աշխատելը:

Ա. Գ.

ՆԱՄԱԿ ՍՈՒՆՈՒՄԻՑ

Սուխում, մարտի 21-ին

Մարտի 21-ին, մեր գաւառի Անտիպի Գիւղի
քնակիչ Յ. Մ. երեկոյան դէմ սայլով ջրա-
ղացից ալիւր էր բերում, մի քանի զինա-
ւորված արեւմտեան, անապատի կերպով, ա-
ռաջը կտրում են. խեղճը, չունենալով ոչ մի
զենք, թողնում է ու հազիւ հազ փախչում ա-
զատելով իր կեանքը. Աւագակները, չը կա-
րողանալով մնասել մարդուն, արձակում են
սայլից եզներն ու տանում:

Չանցաւ ընդամենը երկու օր, մարտի 23-ին,
օր ցերեկով, երեք թէ չորս արեւադ, Գուգա-
ուրի մօտ, խնուղու ճանապարհին, նկատելով
մի գիւղացի ձիաւոր, իսկոյն առաջին առնում
ու երկու անգամ ատրճառակ են արձակում
նրա վրա: Գիւղացին, քայլապէս թռչում է
ձիուց ու ընկնում գետին: Արեւմտեանը, ինչ-
պէս երևում է, կարծելով գիւղացուն սպանված:
փախչում են անտառը, տանելով ձիւն էլ
հեռաները. բայց բարեբախտաբար փամփուշտ-
ները ծակում են միայն զգեստը և գիւղացին
ազատվում է մահից:

Յամենայն դէպս այս շարքը առանց զոհի
չանցաւ: Կիրակի, մարտի 27-ին, ցերեկով,
Թրոսոյ գիւղի բնակիչ Կարապետ Սունգա-
րեանը սայլով գնալիս է լինում Գուգաուս
ալիւր գնելու: Գուգաուսի գերեզմանոցի մօտ
երեք արեւադ, շրջապատելով Սունգարեանի
սայլը, ատրճառակի մի քանի հարուածով
սպանում են նրան ու փախչում տալիս: Իս-
կոյն ատրճառակի ձայնի վրա հաւաքվում են
մարդիկ, որոնք նկատելով փախչողներին, հե-
տամուտ են լինում և մէկին ձերբակալում,
իսկ միւսին սպանում են: Այս և սրա նման
շատ ուրիշ դէպքեր, վերջին ժամանակներս
միանգամայն սարսափեցրին գիւղացիներին:
Գիւղացին ուզում է քաղաք գնալ վախենում
է. կամենում է ջրաղաց գնալ ալիւր աղալու,
որպէս զի պահպանէ, իր գոյութիւնը, դարձաւ
վախենում է. կամենում է արտը գնալ հոգա-
լու իր տնտեսական կարիքները, կասկածում
է, որ կը յարձակվին, իրան կը սպանեն, իսկ
եզները կը տանեն:

Տեսնելով, որ կասկածները կամաց-կամաց
ճշդվում են, մարդիկ սկսեցին լուրջ կերպով
մտածել իրանց դրութեան մասին:

Անտիպի գիւղի տանուտէր պ. Յ. Թաթ-
սեանը, մարտի 24-ին, հարեան արեւմտեան
Աղցի գիւղի տանուտէրին ու պատուաւոր
մարդկանց հրաւիրում է խորհրդակցել և միա-
համուռ ոյժերով եղբայրասպանութեան ու

կողոպտման առաջն առնելու: Թէպէտ արեւադ-
ները կողմից հրաւեր ընդունվում է, բայց
գծախտաբար խորհուրդը վերջնում է ա-
ռանց որ և է բաւարար հետեանքի, որովհետեւ
արեւմտեանը խոստովանվում են, որ իրանք
անգոր են դրա առաջն առնելու:

Այսպէս, առաջին փորձը վերջանում է ան-
յաջող, ունց է այն պատճառով, որ պակասում
էին երկու կողմից ևս հեղինակաւոր մարդիկ:
Կամ թէ չէ գոյութիւն ունի մի աներկայ
կաշկանդող ձեռք, այդ մեղ համար մութն է.
իսկ որ ժողովուրդը գտնվում է անապատով
գրութեան մէջ, որ ժողովուրդին սպառնում է
նոյն իսկ տնտեսական քայքայում, որ կաս-
կածները կամաց-կամաց ճշդվում են, դրանք
բոլորը արդէն իրականութիւն են:

Ա. Շ.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Կողք, ապրիլի 2-ին

Պատիւ ունեմ յայտնել խմբագրութեանդ,
որ Ղազարի գաւառի Կողքի դպրոցի անունով
ուղարկված «Մշակը», որի տարեկանը ես
վճարել եմ իմ սեփական միջոցներից միայն,
այն պայմանով, որ հասարակութիւնը իր վրա
վերցնէ այդ պարտքը, բայց այժմ հասարա-
կութիւնը չէ ուզում պարտաճանաչ լինել, իսկ
ուսումնասիրող ծախքերի համար կրեւոր չո-
նի: Այդ բոլորը ոչինչ, տանելի են, բայց ցաւը
նրանում է, որ հասարակութեան անուանա-
կան վերաբերմամբ լրագրի ծախքերին, ամեն
անհատ իրան իրաւունք է համարում լրագրի
համարները ստանալ, նախքան դպրոց մտնելը,
այնպէս որ շարքային լրագրի չենք տես-
նում: Մարտի 18-ից դպրոցը լրագրի չէ ստա-
ցել: Երկաթուղին կանոնաւոր պատասխան
չունի, որ կարելի լինի խնդրել դպրոցի կօ-
րէսպոնդենցիան ուրիշներին չը յանձնել. այդ
հանգամանքից օգտվում են մարդիկ:

Ուսուցիչ Ա. Տէր-Դաւթեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Մշակի» ներկայ համարը բաղկացած է 1 1/2
թերթից: Կիսաթերթը պարունակում է Բա-
գուի աղետի զոհերի օգտին նուիրատուների
ցուցակը:

Թիֆլիսի քաղաքագլուխ անցնալ օրն ստա-
ցաւ հետեւեալ հեռագիրը քաղաքի կողմից
Պետերբուրգ մեկնած պատգամաւորներից.
«Այսօր, ընդհանուր ընդունելութեան օրը
ներկայացնաւ փետրվարի 18-ի Բարձրագոյն
ընկերակցութիւնը ցանկութիւններն իրականացնող
կոմիտէի յանձնարար հօգնաւորութիւն Բուլի-
գինին: Մեր, բազմաթիւ մի անպակի օր՝ երբ
ընդունելութիւն չը կայ, չը յարգվեց: Լսելով
մեր զեկուցումը, ներքին գործերի մինիստրը
մեզ յայտարարեց, որ խորհրդակցութեան ան-
դամները կազմը պէտք է որոշէ Թագաւոր
կայսրը: Որոշուողը չէ կարող լինել բազմա-
մարդ, բայց և այնպէս՝ մեր երկրի ինքնօր-
նակ պայմանների շնորհով, կը թոյլատրվին
մասնակցութեան և Անգլիոյ վարչի եթէ ոչ
բոլոր քաղաքները, գոնէ մի քանիսի ներ-
կայացուցիչները: Գեներալ-Լէյքմանն Օստր-
գորսկի, իթլան Ա. Մ. Արկուսեան-Նեկայնա
բագուկ, իթլան Վ. Մ. Միքիլան:

Կովկասեան փոխարքայութեան գլխաւոր
խնդիրներից մէկն էլ հողային հարցի կարգա-
ւորումն է. այդ հարցը վերջին տարիները չա-
փաղանց սուր կերպարանք է ստացել: Կովկա-
սի փոխարքայի մօտ կազմվելու է մի առանձին
յանձնաժողով, որի մէջ մտնելու են Կովկասի
վարչութեան, քաղաքային և գիւղական կա-
ռավութիւնների և հողատէրերի ներկայացու-
ցիչները: Յանձնաժողովի նպատակը պէտք է
լինի կարգաւորել և խաղաղացնել ազգաբնա-
կութիւնը և վերացնել հողային թիւրիմացու-
թիւնները, ճշտութեամբ կարգաւորել մասնա-
ւոր սեփականութիւն կազմող հողերի սահման-
ները, պարզաբանել հողային վէճերը անհատ-
ների, հիմնարկութիւնների և ընկերութիւն-
ների միջև: Փոխարքայի վարչութեան առկ են
կենտրոնական և երկրի կրթական հարցերը,
որոնք այժմ բաւական թոյլ կերպով են զար-
գացել: Այժմ լիազէս հաւատում են, որ Թիֆ-
լիսում բարձրագոյն դպրոց բանալու հարցը
կը լուծվի: Ներկայ փոխարքայ լինելով մաս-
նաւորական կրթութեան պաշտպան, անպատ-
ճառ չուտով ընթացք կը տայ այդ հարցին:
Փոխարքայութիւնը շուտով միջոցներ ձեռք
պէտք է առնէ երկուեւր դատաւորների հիմ-

նարկութիւնը ներմուծել Կովկաս և կարգաւո-
րէ գաւառեան գործն ընդհանրապէս: (Ե. ԱՅԵ.)

Մենք հաղորդել էինք «Մշակի» երեկվայ
համարում, որ հայ մամուլի և գրականութեան
գործողների կողմից ուղարկվել են հեռագիր-
ներ Կովկասեան Փոխարքային և ժուրնալիստ-
ների ժողովին: Նոյն օրը Փոխարքայի քաղա-
քային քաղաքի մասի օգնական Սուլթան-Կրիմ-
Գիւրէյին ուղարկվեց Ա. Բալանթարի ստորա-
գրութեամբ մի հեռագիր հետեւեալ բովանդա-
կութեամբ. «Այստեղ գրականագէտներին սաս-
տիկ վերջովեցնում է այն լուրը, որ իբր թէ
Կոնստանդնուպոլիսի մէջ տատանվում են տա-
լու ոչ ուսական մամուլին այն իրաւունքները,
ինչ որ ուսականն: Ամեն մի անհաւասարու-
թիւն խորապէս վերաւորական կը լինի տե-
ղական մտածող հասարակութեան համար և
կանձուկեանքն տեղական մամուլի կերպա-
րանքը: Զեղ համակողմ գրականագէտների
խումբը հաւատացած է, որ դուք ձեր կողմից
կաշկեցէ վերացնելու ամեն մի անհաւասա-
րութիւն և անարդարութիւն»:

Եւրօպայի հայ ուսանողների միութիւնը
Բերլինում ապրիլի 1-ին (նոր տօմար) բաց
արեց իր VI համաժողովի նիստերը: Նիստե-
րին ներկայ են լինում 50-ից աւելի պատ-
գամաւորներ զանազան քաղաքների հայ ու-
սանողութիւններից: Նիստերը տեւելու են
մինչև ապրիլի 10-ը: Կարգադիւր են 8 դա-
սախօտութիւններ, որոնցից մէկը յատկապէս
վերաբերվում է Բագուի արեւմտ դէպքերին:

«Кавказ» պաշտօնական լրագիրը ահա եր-
րորդ օրն է լոյս չէ տեսնում իր գրադարների
գործադուլի պատճառով:

Ստացանք Բագուի աղետի զոհերի օգտին
1) պ. Գ. Տէր-Պետրոսեանի միջոցով Ալէք-
սանդրօպուրի հաւաքած 62 րուբլի 34 կօպ.,
2) Միքայէլ Կիւրեղեանից 1 րուբլի: Ընդհա-
նուր գումարը նախկին ստացածների հետ միա-
սին 25660 րուբլի 11 կօպէկ:

Գուրի-միւնցիւրական թեմի վրացի հոգե-
ւորականութիւնը դիմել էր մարտի 23-ին իր
առաջնորդ Դիմիտրի Եպիսկոպոսին և խնդրել
էր, որ թոյլատրվի թեմի հոգեւորականներին
ընդհանուր ժողով հրաւիրել ապրիլի 5-ին:
Եպիսկոպոսը մերժել էր: Այժմ նրանք դիմել
են Վրաստանի Եկեղեցիին նոյն խնդրով: Իսկ
հոգեւորականների ունեցած ընդհանուր ժողովը
Դուշէթում Կոնդէլակի բճանալի նախագա-
ւութեամբ, միանայն որոշել է վերացնել այն
բոլոր տուրքերը, որ հաւաքվում են գիւղա-
ցիներից հոգեւորականների օգտին և խնդրել,
որ բանաստեղծներին նշանակվի տարեկան 1200
ր., իսկ զգլորներին 300 ր. տարեկան ռոճիկ:

Բագուի բօրայի կօմիտէան ուղարկել էր
Կովկասի փոխարքային մի շորհաւորական
հեռագիր, որով յայտ էր յայտնում խաղաղված
և ծաղկած տեսնել Կովկասը: Այդ հեռագիրն
փոխարքայն պատասխանել է այսպէս. «Բօր-
այի Կօմիտէի նախագահ Ս. Ս. Թաղիստե-
սեանին: Անկեղծաբար շնորհակալ եմ Բագուի
բօրայի ընկերութեանը արտայայտած բարե-
մաղթութիւնների համար: Յոյս ունեմ, որ հա-
սարակական ոյժերն ինձ կօգնեն լիակատար
խաղաղութիւն հաստատելու ինձ համար սի-
բիլի Կովկասում՝ նրա բարգաւաճման համար»:
Կոմ. Վ. Օրոցով. Դաւիթով:

Մարտի 23-ին և 24-ին Սուխում են հասել
կուբանեան կազակների երկու հարկերեակ:
Դրանցից 50 հոգի ուղարկել են Օչէմչիլի ա-
ւանը, 50 հոգի էլ մեկնել են Գուգաուսի
շրջանը, վերականգնելու կարգը, որ խանգա-
րել էին արեւմտեան մի քանի ուսական գաղ-
թական գիւղերում. իսկ դրանց գլխաւոր նպա-
տակը լինելու է ստիպել արեւմտեանի վճա-
րել հարկերն ու տուրքերը, որ նրանք մեր-
ժում էին վճարել կառավարութեանը:

Անաբեի գաւառի (Բուլթայիսի նահանգ)
Բվաւուրի գիւղից գրում են «Է. Օ.» լրագրին,
որ այնտեղ էլ սկսվել է շարժում գիւղացի-
ների մէջ. ներկայումս այդ շարժումն այլ ևս
նախկին աղմկալի բնաւորութիւնը չունի: Այդ
գիւղում չեն այրել գիւղական առեանք, ա-
սելով, որ դա հասարակութեանն է պատկա-
նում. տարել են դուրս միայն թղթերն ու
գործերը և այրել: Նոյնպիսի դատողութիւն-
ների հիման վրա պահպանել են և եկեղեցին

և պարտադիր դարձրել յաճախել այնտեղ կի-
րակի և տօն օրերին: Միւսիստական դրպ-
րոցը փակել են. իսկ ծխական դպրոցի
միայն մի քիչ ծրագիրն են փոփոխել: Ազ-
նուականութիւնը միացել է և միասին է
գործում ուսմանից հետո: Այլ ևս նը-
րանց «բաւոն» (պարոն) չեն կոչում: Պաշ-
տօնեաներին արտաքսել են և նրանց տեղ նշա-
նակել իրանց ընտրած «ասիստալիս-ներին»
(հարկւարպետ) և ուրիշ ընտրվի պաշտօնեա-
ներին: Ուսմանութիւնը հաւատում է իր
ընտրած անձերին և այժմ կարգը բոլորովին
հաստատված է. այլ ևս չը կայ այն թշնամա-
կան վերաբերմունքը ժողովրդի և ազնակա-
նութեան, ժողովրդի և հոգեւորականութեան
միջև, ինչ որ առաջ խիստ աչքի էր ընկնում և
սաստիկ լարված էր:

Զուգըրդի գաւառի Զաքիւնջի գիւղում
մարտի 29-ին մի խումբ մարդիկ թագստեան
տեղից կալի արին զուգըրդեան գաւառա-
պետի վրա, որը գնում էր՝ շրջապատված 15
ստրաժնիկներով և կազակներով: Սկսվում է
հրացանաձգութիւն, որի ժամանակ սպանվում
է գաւառապետի օգնականի ձիւն և վերաւոր-
վում են 2 կազակ: Իսկ յարձակում գործող
գիւղացիներից վերաւորվել է մէկ հոգի, որին
առնելով, ընկերներն անհետացել են:

Տիկին Կ. Լիսիցեանին թոյլատրված է հրա-
տարակել Թիֆլիսում «Հասիկ» անունով հա-
յերէն մանկական և մանկավարժական պատ-
կերազարդ ամսաթիւթ հետեւեալ ծրագրով.
I. «Նուէր մանկկերթին» 1. Բերլինիստական-
կան գրութեան արձակ և ուսումնաւոր վէպեր,
պատմութեան, պատկերների, դրամատիկա-
կան գրութեան, պօէմների, բանաստեղծու-
թիւնների, առակների և ուրիշ գեղարուեստա-
կան երկեր: 2. Կենսագրութիւններ: 3. Ծա-
նապարհորդութիւններ: 4. Գիտական-հանրա-
մատչելի յօդուածներ աշխարհագրութիւնից,
պատմութիւնից, բնագիտութիւնից և գիտու-
թեան միւս ճիւղերից: 5. Գեղարուեստին վե-
րաբերեալ յօդուածներ: 6. Այլ և այլը և մանր
լուրեր: 7. Ֆիգիւրական փորձեր, խաղեր, շա-
րաքներ, ռէքուսներ և ուրիշ գուրաւորութիւն-
ներ: 8. Թղթակցութիւն մանուկ ընթերցող-
ների հետ: II. «Նուէր ծնողներին». 1. Յօ-
դուածներ և գիւղացուների ֆիգիւրական, մտա-
ւոր և բարոյական կրթութեան զանազան հար-
ցերի մասին: 2. Նորութիւններ դպրոցական
կեանքից և մանկավարժական գրականու-
թիւնից: 3. Մասնախօսութիւն և բնադա-
տութիւն մանկավարժական և մանկական գըր-
քերի: 4. Այլ և այլը և մանր լուրեր: 5. Սոր-
հուրդներ, հարցեր և պատասխաններ: 6.
Պատարկը, Յայտարարութիւններ, Պրէմիա-
ներ՝ գրքեր: Տարեկան բաժանորդագիրը՝ ա-
ռաջին բաժինը 3 րուբլի, երկրորդի հետ միա-
սին 4 րուբլի: Լսում ենք, որ նոր ամսագիրը
կը սկսի հրատարակվել սեպտեմբեր ամսից
ստանական աշխատակցութեամբ պ. Ստեփան
Լիսիցեանի:

Պետերբուրգից Գաստօն Դրիւն հեռագրում
է «Echo de Paris» լրագրին. «Տեղեկացայ, որ
արտաքին գործերի մինիստրը վճռել է հրա-
տարակել մի գիրք Հեռաւոր Արեւելքի գոր-
ծերի մասին: Փաստաթղթերի կարգաւորումը
յանձնված է բարօն Իօզմինին, Տօկիօի նախ-
կին ուսական գեապանին»:
«Պետական խորհրդի անդամ Կոմ Տօլի մօտ կայացաւ
վերին աստիճանի կարգեր մի խորհրդակցու-
թիւն բարձր պաշտօնատար և արեւմտեկրատ
անձերի, Կոմ Ալէքսէյ Բօբրինսկու նախա-
գահութեամբ: Ներկայ էին 42 հոգի, որոնցից
մի քանիսը պետական խորհրդի անդամ: Ժո-
ղով որոշեց միանալ այս օրերս ազնուական-
ներին ընդունած վճռին, որով անհրաժեշտ
ճանաչվեց կազմել մի միութիւն Բարձրագոյն
ընկերակցութիւնը համաձայն: Հարցն այստեղ
վերաբերվում է սահմանադրական աշխուղ-
ման մի կուսակցութիւն կազմելուն, որը
կարելի է նմանեցնել Ֆրանսիական պարլա-
մէնտի աշխուղման: Այդ կուսակցութիւնը շատ
մեծ դեր պէտք է խաղայ երկրի ներկայ քա-
ղաքական էօլուցիայի մէջ»:
«Նոյն լրագրին հեռագրում են, որ մարտի 24-ին Հէլսինգֆօր-
սում ձերբակալվեց տիկին Կատմանցիկան
Մօսկվայի մի բժշկի կին: Նա ծնվել է Հէլ-
սինգֆօրսում և ապրում էր այն տեղ իր գա-
ւաղներին հետ: Շրջապատողներից ոչ ոք նրան
ընդունակ չէր համարում որ և է քաղաքական
յանցանքի»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԵՏՐՈՊՈԼԻՍԻ ՇՈՒՐՁԸ

Կրկին խօսակցութիւն գեներալ Բախաճովի հետ: Գրաստան Դրբիւ հեռագրում է «Matin» լրագրին Պետերբուրգից, մարտի 25-ին.

«Ես հէնց նոր գեներալ Բախաճովի մօտ էի, որ չը նայելով մեկնելու իր բոլոր պատ-րաստութիւններին, երկրորդ անգամ ընդու-նաց ինձ:

Ահա մի մարդ, որի հետ չը պէտք է խօսել խաղաղութեան մասին և որը անսասան հա-ւատում է պատերազմի շարունակութեանը: Նա մի շարքից յետոյ Մանչուրիա է գնում և համոզված է, որ նա հէնց ժամանակին կը հասնէ առաջիկայ պատերազմին մասնակցելու համար: «Յայտնացնեմք, — ասում է նա, — նոյնպէս մարդիկ են և նրանք չեն կարող շարունակել կռիւն, առանց օգտուել անհրա-ժեշտ հանգստութիւնից: Այժմ 280,000 մար-դու գլուխ կանգնած է Լինկոլնի բաւական ժա-մանակ կունենայ դրբը վերադարձելու և շատ օգտաւէտ օժանդակ դրբեր ստանալու հա-մար»:

«Սաղաղութեան մասին խօսք էլ չէ կարող լինել, — նորից կրկնում է գեներալը, — գոնէ նախ քան կը կատարվեն պատերազմի բն-վար գէպքեր, որոնց զեկավարը կը լինի նոր գլխավոր հրամանատարը»:

«Ի՞նչպէս կարող էք ասածել, որ ես պօս-ցիներէ հետ բանակցութիւններ կը սկսեն նախապէս չը հրաժարվելով այն բոլոր յոյ-սերից, որ գլխում են ծովապետ Բօժէստովիչի-կու վրա: Միթէ այնքան անգործ ջանքեր գործ դնելով կազմեցինք այնպիսի սպառնալի նախադէպ, որ ծովապետ Բօժէստովիչի սկսե-րանք անցկացրեց նրան այնքան հեռու գէպի Արեւելք նրա համար միայն, որ վճա-կան բօլէին հրաժարվի հայրենիքի համար քաղցր փորձելու դիտաւորութիւնից: Եւ երբ, ծովային անգործ պատերազմից յետոյ, ես պօսցիներէ գործութիւնը ծովի վրա շնչված կը լինի, և ես պօսական հաղորդակցութիւ-նները յենակէտի հետ եթէ ոչ վերջնականա-պէս կը կտրվեն, գոնէ պատահականութիւ-ններէ վտանգին կենթարկվին, — այն ժամանակ միայն կարելի կը լինի խօսել խաղաղութեան մասին: Եւ խաղաղութիւնը կը խնդրեն ես պօսցիները» (P. C.)

Բօժէստովիչի զօրավար խնդիրը: Բերլինի բոլոր լրագրիները խօսում են ռուսական նա-ւատորմի առաջիկայ պատերազմի մասին ես պօսականի հետ և այն եղբայրացութեան են գալիս, որ ծովապետ Բօժէստովիչի լինու-նակված է ի կատար ածել մի շատ դժուար խնդիր: Արդեօք կաշողիկ նրան յետ մղել ես պօսցիներէ յանկարծակի յարձակումը, որոնց ծովային տեղափոխութիւնները նոյնքան դադունի են, որքան և ցամաքային շարժում-ները: Հնարաւոր է, որ Բօժէստովիչի լինու-նակված մաս-մաս ջարդել ես պօսցիներէ, բայց յամենայն դէպս դա յաղթութիւն չէ, որովհետեւ նա չունի արագընթաց կրէյսէրներ, որոնք կարող լինին հալածել ջարդված թշնամուն: Իսկ պար-տութիւնը պէտք է վերջ դնէ պատերազմին: Մուկլենի մօտ պարտութիւնը Բօժէստովիչ-սկիին յիմացաւ, ինչպէս կարծում են, հիւսիս-տարիք Սինգապուրում էսկադրայի անցնելու ժամանակ:

ՆԱՄԱԿ ՊԵՏՐՈՊՈԼԻՍԻՑԻ

Մ է 2 է 7, մարտի 24 ին

Մարտի 9-ին Մէլեդում պատահած խռովու-թիւնների և պարսիկ ամբոյի ձեռքով մի քա-նի ռուսական զորքերի ամբար, խանութ և ան-րիք թալանելու մասին արդէն տեղեկացել են, ինչպէս երևում է, թէ ձեռք է թէ ռուսաց լրագրիներէ. սակայն մինչև այժմ լոյս տե-սած տեղեկութիւնների մէջ նկատելով փա-ստերի յիշադրումներ, աւելորդ չեմ համարում հետեւել տեղեկութիւններին: Եւ, խնդրելով տպագրել, որպէս զի ընթերցողները ճշդ տե-ղեկութիւն ունենան անցելու մասին:

Մարտի 8 ին երեկոյան «Бюро переписки» փոխադրական ընկերութեան մի ամբար — քարվանսարայի առաջ խոնկում է մեծ բազմութիւն, որը սկսում է տարածել ամբարի մէջ, իբր թէ այդ քարվանսարայի պահպան պարսիկը առանգել է մի պարս-կուհու և ձգել դէպի քարվանսարան, կինը աղաղակ է բարձրացրել, որի ձայնի վրա հա-ւաքվել են մարդիկ կնոջը աղաղակ և պարսիկ պահպանին ձեռք, և այժմ ամբարը պէտք է

հանէ այդ քարվանսարայում ապրող հային սպանէ և ունեցածը թալանելով քարվանսա-րան այրէ, բայց չը գտնելով այնտեղ ոչ հայի, ոչ ռուսի և ոչ որ և է եւրօպացու, ամբարը ցրվում է քաղաքագետի կողմից զրկված մարդ-կանց միջոցով, իսկ պարսիկ պահպանը ձեռ-բակվում է: Սակայն ամբարը չէ հանգստա-նում և ասում են, որ ամբողջ գիշերը շատերը շրջապատում են քարվանսարան, մտածելով, որ մէջը բնակվող բրիտանական կարող է փախ-չել: Մարտի 9-ին առաւօտեան հետզհետէ ամ-բարի թիւը շատանում է և յարձակվում են քարվանսարայի վրա, նախ կտրտում են ամ-բարներէ դռները, դուրս տանում բոլոր մոր-թեղէն ապրանքները և բրդի հակերը: Երբ թալանը վերջացնում են, հրդեհում են քա-րվանսարան: Նահանգապետի և քաղաքագետի ձեռք առած միջոցները անզոր էին թալանի առաջն առնելու:

Բերլինի այդ քարվանսարայում մի քանի ամիս առաջ ապրում էր Լ. Էրմանի ներկայա-ցուցիչ Կասում Թիւմենով թաթարը, իսկ յունկարին և փետրվարի սկզբներում մի ռուս Անդրէյ Զիլգոստովը, որը փետրվարին է գնա-ցել Ասիաբադ. իսկ հայ ոչ այժմ է բնակվում այդ քարվանսարայում, ոչ էլ անցկացնելու է բնակվել, այդ գիտեն Մէլեդում բոլոր պա-րողները, հետևապէս հայի անուամբ տարած-ված այդ լուրը միանգամայն զուրկ է ճշմար-տութիւնից: Խռովութիւնների բռն պատճառը և հեղինակները զեռ չեն պարզաբանված հա-տատարվէ, բայց ընդհանրապէս մեղադրում են մի քանի անձնաւորութիւններին, որոնց մի-բնայութիւն են համարում պատճառ:

Պէտք է ասել, որ Բագուի տնուր դէպքե-րից յետոյ, ժողովրդի տրամադրութիւնը գըր-զոված էր այնտեղ բնակվող բրիտանականի դէմ: Խռովութիւնները սպառվում էին մարտի 4-ին Մահաբադ օրերին, բայց նահանգապետի ձեռք առած խիստ միջոցներով հնար եղաւ կարգը պահպանել:

«Մշակի» № 45-ում առաջնորդող յօդուածից երևում է, որ «Նադեժդա» ընկերութեան այս-տեղի գործակալը հեռագրել է Թիֆլիսի իրանց կառավարչին, որ առիթ ծառայել է իբր թէ մի հայի ձեռքով մի ժամանակահատիկ կնոջ առե-ւանգումը: Կ. գործակալը լաւ ծանօթ լինելով բոլոր հայերի բնակավայրերին և տեղեկ լի-նելով, որ դէպքը տեղի ունեցած տեղում (եթէ տեղի է ունեցել) երբէք հայ չէ բնակվել, բա-րեւրդութեան դէմ է գործել միայն պարսիկ-ները ասածն արձանագրելով: Իսկ պարսիկ-ները տարիներէ ի վեր աւելի շատ հայ տե-նելով և հայի հետ գործ ունենալով, տրամա-դրի են ամեն եւրօպական գլխարկ և հագուստ ունեցողին հայ անուանել: Պ. գործակալը ճիշդ չէ արձանագրել և այն, որ իր հեռագրում միայն հայերի համար է ասում, որ պատա-տանված էին հիւսկապտոսարանում: Ինքը պ. գործակալը իր կնոջ և «Նադեժդայի» բոլոր ծառայողների հետ նոյնպէս հիւսկապտոսարա-նում էին գտնվում, ինչպէս և մի քանի ռուս ֆիլմաների ներկայացուցիչները իրանց ըն-տանիքներով: Պ. գործակալը աւելացնում է, որ հայերի դէմ նկատվում է զրգոված տրա-մադրութիւն: Այդ էլ միայն հայերի հասցէին ասելը ճշմարտութեան դէմ է: Խռովութեան օրը բոլոր բրիտանականների դէմ էր պարսիկ-ները գրգռված տրամադրութիւնը և ոչ միայն հայերի:

Խռովութիւնների ժամանակ առաջացած վը-նանքները համարում են մօտ 120 հազար ռուբլու: Ի դէպ եղբ. Տէր. Միլոսեւիչն առևտրական տան խանութներից թալանի ժամանակադատվել է 4 արկղ դռան, գումարը 10 հազար թուման շնորհիւ առևտրական տան մի թուրք ծառա-յողի հաւատարմութեան, որը մինչև ամբարի հանքի կորուզելից էր թաղանթի տանը բաղ-նիստով դռանի արկղից:

Վնասները ցուցակները ներկայացրված են ռուսաց հիւսկապտոսարանին և վերջինիս կող-մից պարսից վարչութեանը:

Մ. Մ.

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐԸ

ՌՈՒՄԱՑ ԳՈՐԾԱԳԱՆՈՒԹԻՒՆԵՐ

4 ապրիլի

ՊԱՐԻՉ: Կիսապաշտօնական մի լուր է հրա-տարակցած, որը հիստորիում է, թէ Դէլի-սէի և Բերլինի մէջ սկսված է մարտի փո-խանակութիւն Մարոկկոյի առիթով: Մար-տինիկայից եկած լուրերը հաղորդում են, որ Մոսկէյէ հրաբուխը գործում է և լաւայի հե-ղեղներ է դուրս վիթում: Մարդիկ բաց-ված մի հեռագրի է հրատարակված, որ Բար-

ցէյօնայի բերդապահներից ձեռքաւորել են 2 կապտահներին: Նրանք մեղադրվում են պե-տական դաւադրութեան մէջ: Իբր թէ գործն իսկական զինուորական ապստամբութեան կեր-պարանք պէտք է ունենայ, որին զլխավոր գեներալները խոստացել են օգնել: Զինուորա-կան իշխանութիւնները հրաժարվում են տե-ղեկութիւններ տալ:

ՊԵՏՐՈՊՈԼԻՍ: Ինֆանտերիայի գեներալ Լինկոլնի հեռագրերը Նորին Կայսերական Մե-ծութեան Անունով, ապրիլի 3-ին. «Բանակ-ներում փոփոխութիւններ չը կան: Մեր ձախ թիւ մի զորամասում մարտի 29-ին սկսվեց հրաձգութիւն առաւօտեան ժամը 11 ին Իւ-սակցութեան մասին անգլիական թաւառերի հետ Միջերկրական ծովի վրա: Դէլիսէի ծանուցումը այն մասին, որ դաշնագրերը Գե-րօկիօի հետ պաշտօնապէս կը հաղորդվի գե-րմանական կառավարութեանը Բերլինի ֆրան-սիական դեսպանի միջոցով մինչև այժմ ան-կատար է մնում: Դէլիսէի այդ վարժուածքի նպատակն էր նորից խուսափել հետեւալ հա-րցապնդումի ժամանակ մանրամասն պատաս-խանեց այդ գործի վերաբերմամբ:

ԱՄՕՑ, 4 ապրիլի: Ես պօսցիները երկար ժամանակվայ ընթացքում սպասում էին բալ-տիական էսկադրային Ամոյի մօտ: Զինակա-ն իշխանութիւնները երևան հանցից դեղերի ընդհանուր պահեստ: Ես պօսցիները գաղտնի ձեռք բերին Ամոյի նաւահանգստում գը-տնվող կղզիակի մի փոքր մասը: ԼՈՒՆՈՒ: «Լիւրդ» ծովային ապահովագրող-ների շրջաններում քիչ հաւատ են ընծայում պատվող լուրերին, թէ ես պօսցիները գը-տնվել են ռուսական ափսասար նաւերը: Մի այդպիսի գըրաւումն շատ նշանաւոր հաղորդա-գրութիւն կը լինէր և «Լիւրդ» առաջինը կը ստանայ այդ տեղեկութիւնը: Ռուսական էս-կադրային ուղեկցող ափսասար փոխադրիչ-ները ես պօսցիների օրէկտ են ներկայաց-նում, բայց գըրաւումը չէ կարող կայանալ ա-ռանց սկզբնական կուր, որի մասին ոչինչ չէ լսվում:

ՊԵՏՐՈՊՈԼԻՍ: Ապրիլի 4-ին, երեկոյան 11 ժամին, ուղևորվեց Հեռաւոր Արեւելք եր-րորդ բանակի հրամանատար Բախաճով:

5 ապրիլի

ՊԵՏՐՈՊՈԼԻՍ: Բարձրագոյն հրամայված է լինել. գլխավոր-կլարտիրմայտը գեներալ-մայոր Էլիտտին մանչուրական I բանակի պատերազմական շտաբի գլխավոր դասնալով գեներալ-լէյտենանտ. մանչուրական I բանա-կի գլխավոր-կլարտիրմայտը Օրանովսկին — գլխավոր հրամանատարի շտաբի կլարտիր-մայտէր: Պետերբուրգի քաղաքագետի օգնա-կան Ֆրիշին — ներքին գործերի մինիստրի խորհրդի անդամ: ԳՈՒՆԺՈՒՆԻՆ, 4 ապրիլի: (Սիւի. թղթ.): Պատերազմի բռնում փոփոխութիւններ չը կան: Մոսկովայից նոր վերադարձած մարդ-կանց խօսքի համաձայն Լիւսիսի ափերին եղած Մոսկովայի մասերում ես պօսցիների ներկայութիւնը չէ նշմարված: Ամեն կողմ նը-կատվում են խռովութիւնների զինված խմբեր, որոնց հետ ստիպված են յաճախակի հրացա-նաձգութիւններ ունենալ:

ԱՄՕՑ, 4 ապրիլի: Նշաններ կան, որ ես պօ-սցիները երկար ժամանակ սպասում էին բալտիական էսկադրային Ամոյի մօտ: Զի-նական իշխանութիւնը Կուլանսի օտարների քաղաքամասում մի մեծ տան մէջ գտել է մի մեծ դեղապահեստ: Ասում են, որ ես պօսցի-ները ծածուկ ձեռք են բերել Վալէյ կղզու մի մասը, որ գտնվում է Ամոյի ծոցում: Այդ գնման նպատակը անյայտ է:

ԲԵՐԼԻՆ: Գեներալական մի նշանաւոր ծո-վային օֆիցէր ասում է, որ ռուսական էս-կադրայի գրութիւնը խիստ բարեյաջող է: Երևի ռուսական ծովապետը ցանկանում է շուտով կուր սկսել, իսկ Տօգօն սպասում է նրան Ֆորմոզայի մօտերը, ուր և երևի տեղի կու-նենայ ձախաւորմանը մօտ գործի: Ռուսական էսկադրան շարունակում է շարժվել Մայգօնից դէպի Հոնգկոնգ սովորական ճանապարհով: Ժամում 8 հանգոյց արագութիւն ունենալով, նա այժմ կարող էր հասած լինել Պարացէ-լեան արշապէսաւորին, հինգըսթի կարող էր լինել Հոնգկոնգի դիմացը, իսկ ուրբաթ Ժոր-ժօպի ներդրում:

ՏՕԿԻՕ: Ապրիլի 3-ից հաղորդում են, որ բալտիական էսկադրան Հոնգկոնգի դիմացն էր: Ռուսական 5 ափսասար նաւեր գտնվում էին Հոնգկոնգից 5 մղոն հեռու եղած կղզու մօտե-րը: Կառավարութեան պահանջած նաւերի փոխարէն ես պօսցիները նաւատերերը գնացին 66 նոր նաւ և քրեհէցին 52 հատ, որոնցից,

Ս. Պետերբուրգի մեքենայական արդիւնագործութեան ընկերութեան

ԱՄՈՒՐ, ՃԱՇԱԿՈՎ և ԹԵԹԵԼԻ, ԿՍ.ՆԱՆՑ, ՏՂԱՄԱՐԴԿԱՆՑ և ԵՐԵՄԱՆԵՐԻ

ԿՕՇԻԿՆԵՐ,

նոյնպէս և սկօրօխօղներ ու սանդաղներ կարելի է ստանալ Թիֆլիսում և Անդրկովկասի միւս քաղաքներում ԱՄԵՆԱԼԱՒ վաճառատներում:

Խնդրվում է ուշք դարձնել ֆաբրիկայի նշանի վրա:

ՆԵՅՇԵԼԻՐ

Առևտրական տան պահեստում կայ ընտրութեան համար մեծ քանակութեամբ ռուսական եւ արտասահմանեան արդիւնագործութեան

ԿԱԶՈՒԵՂԵՆԻ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐ

Տէլեֆօն № 346. 81—53 Երևանեան հրապարակի վրա:

ԴԵՆԻՍ, ԲԵՆ.

Электротпечатня типографского Т—ва „Гермесъ“. Мал. ул. №15

(Կը շարունակվի)